

Encara que sigui negre (corranda)

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia
Alçada: 488

Coordenades:

Latitud: 41.58065
Longitud: 1.77983
UTM Est (X): 398287
UTM Nord (Y): 4603937

Classificació

Número de fitxa 08025 - 205
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Poc recordada avui dia.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Si sabia de cantar](#)

[Francisco, per tu m'arrisco \(corranda\)](#)

[El cantar del gat és mau \(corranda\)](#)

[De rosetes prou n'he vistes \(corranda\)](#)

[La roseta del rosar \(corranda\)](#)

[Diuen que l'amor mata \(corranda\)](#)

[A Igualada són xerraires \(corranda\)](#)

[El convent de Sant Ramon \(corranda\)](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Serra i Massansalvador
dg., 22/07/2012 - 02:00

Descripció

"Encara que sigui negre
no em tinguis per avorrit,
que sóc del color del pebre
que tot l'any n'és agraït."

Observacions:

El recopilador confronta aquesta corranda amb d'altres de portugueses, toscanes, sicilianes i gregues que tracten el mateix tema, com ara aquesta: "Chamaste-me trigueirinha / eu nao me escandalisei; / trigueirinha és a pimenta / e váe a mesa do rei."

També indica que aquestes corrandes solien ser cantades per les colles d'oliveraires per estimular-se entre ells en la feina d'aplegar olives, a l'hivern.

La melodia és intercanviable amb les altres corrandes recollides aquí.

Història

Corranda recollida al Bruc pel folklorista local Pau Bertran i Bros entre 1870 i 1874. Es va publicar el 1885.

Bibliografia

BERTRAN i BROS, Pau (1885). Cansons y follies (inédites) recullides al peu de Montserrat. Llibreria d'À. Verdaguer.

BERTRAN i BROS, Pau (2005). Follies. Ed. La Guineu.

SERRA, J. (2003). Cultura popular del Montserrat. Publ. Abadia de Montserrat.

